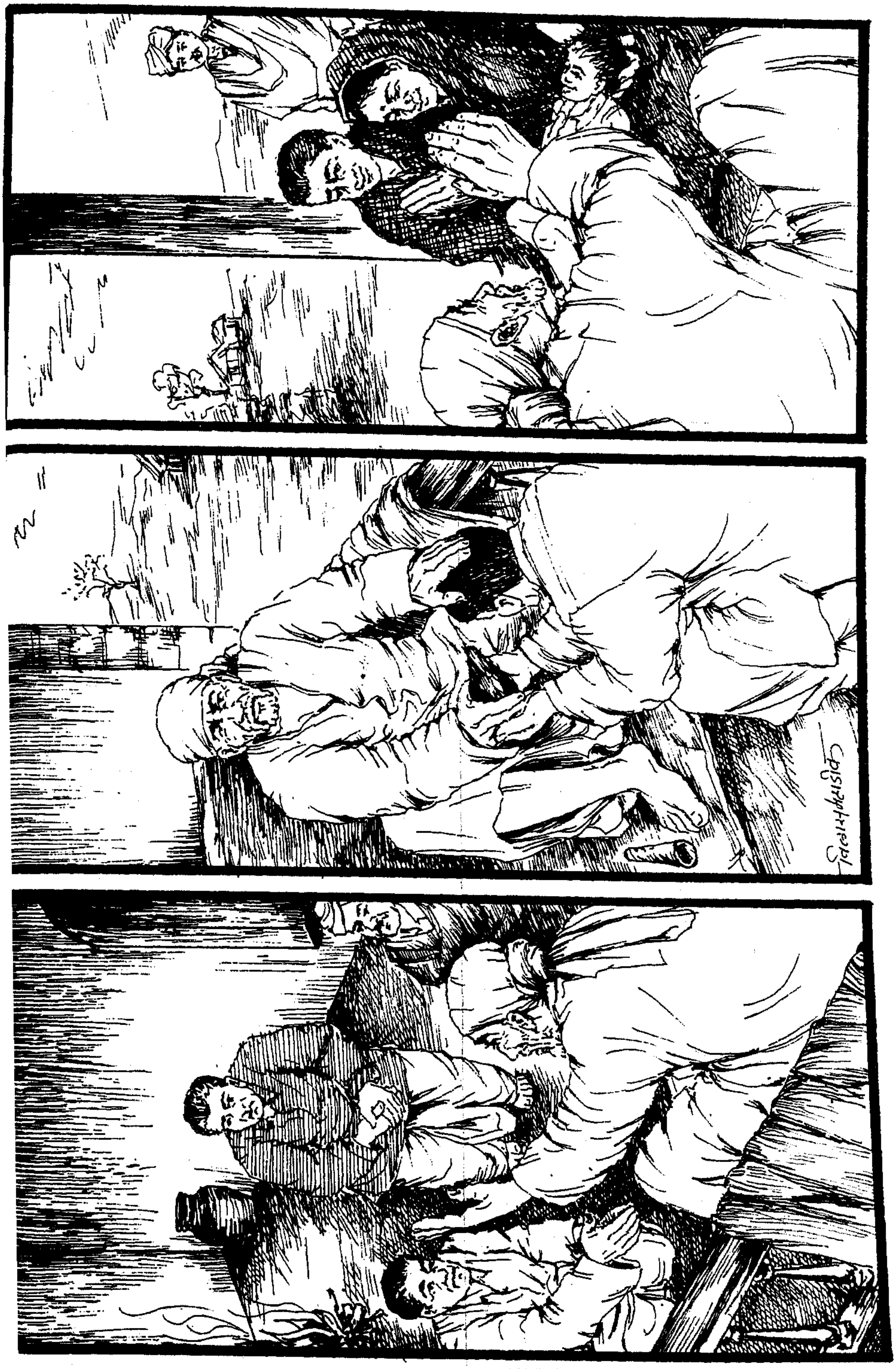

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಲವತ್ತೆಂಟು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನಾರಂಭಿಸಬೇಕಿನ್ನು । ಎನುವಾಗ ಶ್ರವಣದಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ।
ಶ್ರೋತೃವು ಕೇಳ ತೊಡಗಿದನು । ಸಾಯಿ ಗುರುವೋ ಸದ್ಗುರುವೋ ಎಂದು ॥ 1

ಅವನ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆಂದು । ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲಿ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು ।
ಅದರಿಂದ ಕಂಡು ಬರುವುದು । ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಗುರುತು ॥ 2

ಎಲ್ಲಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು । ಅಥವಾ ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನಲಭಿಸುವುದು ।
ಯಾರಿಂದ ವೇದಾಂತ ನಿರೂಪಣ ಕಲಿತದ್ದು । ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸದ್ಗುರು ಎನ್ನರಂಥವರಿಗೆ ॥ 3

ಯಾರು ವಾಯುವ ನಿರೋಧಿಸುವರು । ತಪ್ತ ಮುದ್ರೆ ಧಾರಣ ಮಾಡುವರು ।
ಬ್ರಹ್ಮಾನುವಾದದಿಂದ ಶ್ರೋತೃಗಳ ರಂಜಿಸುವರು । ಜ್ಞಾನಿಗಳವರಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ಎನ್ನರು ॥ 4

ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವರು । ಜಪ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವರು ।
ಯಾವಾಗ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಆದರೂ । ಯಾರ ಮನಸಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರದು ॥ 5

ಅತಿ ರಸಭರಿತ ತತ್ವ ನಿರೂಪಣ । ಸಾಕಷ್ಟು ಶಬ್ದ ಜ್ಞಾನ ।
ಆದರೆ ಸ್ವಾನರಿಭವಿದ್ದ ವಿನಃ । ಅದೆಲ್ಲ ಟೊಳ್ಳು ಶಾಬ್ದಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರ ॥ 6

ಕೇಳುತಿರುವಾಗ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು । ಎನಿಸಬಹುದು ಭೋಗ ಸಾಕಿನ್ನು ।
ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಭವದ ಸವಿಯನ್ನು । ಅನುಭವಿಸಿದವನೇ ಹೇಳಬಹುದು ॥ 7

ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಬ್ದ ಜ್ಞಾನವಿದು । ಪೂರ್ಣಾನುಭವವು ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿದ್ದು ।
ಅಂಥವನಿಗೇ ಶಿಷ್ಯೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದು । ಅಂಥವನಿಗೆನಬೇಕು ಸದ್ಗುರು ॥ 8

ಯಾರು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿಲ್ಲ । ಅಂಥವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೇನು ಕೊಡಬಲ್ಲ ।
ಯಾರಿಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ । ಅಂಥವಗೆ ಸದ್ಗುರುವೆಂದೆಂದೂ ಅನ್ನಬಾರದು ॥ 9

ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು । ಸ್ವಪ್ನದಲೂ ಅಂಥವನಿಗಿರದು ।
ತಿರುಗಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗಾಗಿ ನಿಜದೇಹ ಸವಿಸುವುದು । ಎಂದಿಚ್ಛಿಸುವವನೇ ಸದ್ಗುರು ॥ 10

ಶಿಷ್ಯನ ತಿಳಿಯುವ ಕಃಪದಾರ್ಥ। ಗುರುವು ಮಾತ್ರ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ।
ಇಂಥ ಅಹಂಭಾವ ವಿರಹಿತ । ಇದ್ದವನೇ ಸದ್ಗುರು ॥ 11

ಶಿಷ್ಯನಾದರೂ ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ । ಅವನಲ್ಲಿಯೂ ಇಡುವ ಪುತ್ರಪ್ರೇಮ ।
ಅವನಿಂದ ಇಚ್ಛಿಸಲಾರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ । ಆ ಸದ್ಗುರುವೇ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಗದಿ ॥ 12

ಪರಮ ಶಾಂತಿಯದದು ನಿಧಾನ । ವಿದ್ವತ್ತೆಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನ ।
ಸಣ್ಣವರು ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲ ಸರಿಸಮಾನ । ಅದೇ ಸದ್ಗುರು ಸ್ಥಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥ 13

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯೊಳು । ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಲಕ್ಷಣಗಳು ।
ಹೇಳಿದೆ ನಾ ಅನನ್ಯ ಶರಣದೊಳು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲಿ ॥ 14

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದಿಂದ ತುಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಕಣ್ಣು । ಅಂಥ ಭಾಗ್ಯವಂತರಿಗಾಗಿ ನಾನು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಿನ್ನೆನ್ನು । ಸದ್ಗುರು ಲಕ್ಷಣವಿದು ಸತ್ಯ ॥ 15

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಹಿರಿಯ ಪುಣ್ಯ । ಕೂಡಿ ಆಗಿರಬೇಕು ಅದರ ಸಂಚಯ ।
ಅದರಿಂದ ಪಡೆದನೀ ಚರಣದ್ವಯ । ಈ ಸದ್ಗುರುರಾಯ ಸಾಯಿಯವು ॥ 16

ಪೂರ್ಣ ತಾರುಣ್ಯದಲೂ ಅಪರಿಗ್ರಹ । ಇಲ್ಲಿ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲ ಗ್ರಹ ।
ತಂಬಾಕು ಚಿಲಮೆಗಳೇಸಂಗ್ರಹ । ಮನೋನಿಗ್ರಹ ಭಯಂಕರ ॥ 17

ಅವನಿದ್ದಾಗ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದವ । ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಮನವ ಜಯಿಸಿದವ ।
ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಏಕಾಂತದಲಿರುವ । ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ॥ 18

ನೋಡಿ ಭಕ್ತರ ಚಿತ್ತವ ಶುದ್ಧ । 'ಭಕ್ತ ಪರಾಧೀನ ನಾ' ಎಂಬ ಬಿರುದ ।
ಭಕ್ತ ವೃಂದಕೆ ಪಡಿಸಲು ವಿಶದ । ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಗಾಗಿ ನಡೆಯುತಿದ್ದ ॥ 19

ಜಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸನಾತನಾ । ಜಯದಿನೋದ್ಧಾರ ಪ್ರಸನ್ನವದನಾ ।
ಜಯ ಚೈತನ್ಯಘನ ಭಕ್ತಾಧೀನಾ । ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ದರುಶನವ ದಯಾಪಾಲಿಸು ॥ 20

ಜಯಜಯ ಹೇ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತಾ । ಜಯ ಜಯ ಅವ್ಯಕ್ತವ್ಯಕ್ತಾ ।
ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಸರ್ವಾತೀತಾ । ಅನಾಕಲನೀಯ ಅಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 21

ಜಯಜಯ ಭವಸಂತಾಪಹರಣಾ । ಜಯ ಜಯ ಭವಗಜವಿದಾರಣಾ ।
ಜಯಜಯ ಆಶ್ರಿತ ಪ್ರೇಮ ಪೂರ್ಣಾ । ಸಂಕಟ ನಿರಸನಾಸದ್ಗುರುರಾಯ ॥ 22

ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ನೀ ಸಮರಸತೆ ಹೊಂದುವೆ । ನಿರಾಕಾರವೇ ಆಕಾರ ತಳೆದಿರುವೆ ।
ದೇಹವಿಟ್ಟರೂ ಬಿಡದಿರುವೆ । ನೀ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯ ॥ 23

ಯಾವ ಕೃತಿಯಾಗಿತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿರಲು । ಅದೇ ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಸಮರಸನಾದಾಗಲೂ ।
ಅದೇ ಅನುಭವ ಪಡೆದರು ಈಗಲೂ । ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ತೊಡಗಿದವರು ॥ 24

ನೀನೆನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಅವಿದ್ಯಾ ರಜನಿಯ ತೊಲಗಿಸಲೆಂದು ।
ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದೆ ನಿಜಚರಿತೆ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದು । ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಣದಿ ಸಮರ್ಥವಾದದ್ದು ॥ 25

ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಶ್ರದ್ಧಾಸ್ಥಿತಿ । ಇದೇ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯ ಪಣತಿ ।
ಪ್ರೇಮ ಸ್ನೇಹಗಳಿಂದ ಬೆಳಗಿದರೆ ಬತ್ತಿ । ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ॥ 26

ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ಶುಷ್ಕಜ್ಞಾನ । ಆದರಿಂದ ಯಾರಿಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ।
ಪ್ರೇಮವಿರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ । ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವಿರಬೇಕು ॥ 27

ಪ್ರೇಮದ ಮಹಿಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸಲೀ ಎಷ್ಟೆಂದು । ಅದರೆದುರು ಬೇಕಿಲ್ಲ ತುಚ್ಛವಿಹುದು ।
ಗಹನವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಾವವಿದ್ದು । ಮಾಡಿದ ಶ್ರವಣ ವಾಚನಗಳು ನಿಷ್ಫಲ ॥ 28

ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಭಕ್ತಿ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಶಾಂತಿವಿರಕ್ತಿ ।
ಅಂಥವರ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತಿರುವದು ಮುಕ್ತಿ । ನಿಜಸಂಪತ್ತಿಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ॥ 29

ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೇಮ ಹುಟ್ಟದು । ಭಾವವಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವನಿರುವುದು ।
ಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಪೂರ್ಣತ್ವ ಪ್ರೀತಿಯದು । ಭಾವವೇ ಭವತಾರಣಕೆ ಕಾರಣ ॥ 30

ಗಂಗೋದಕದಂತೆ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ । ಬಹಳ ರುಚಿ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ ।
ಅವರೇ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರ । ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರನು ಹೇಮಾಡನು ॥ 31

ಶ್ರವಣ ಮಾಡಲು ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ । ಹೇಳುವರು ಕೇಳುವರು ನಿತ್ಯಪೂತ ।
ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳದಾಗುವದು ಘಾತ । ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತರವರಿಬ್ಬರೂ ॥ 32

ಆ ಭಾಗ್ಯವೇ ಬೇರಿಹುದು ಕೇಳುವ ಕಿವಿಗಳದು । ಭಾಗ್ಯವೇ ಬೇರೆ ವಕ್ತಾರನ ನಾಲಗೆಯದು ।
ಧನ್ಯ ಈ ಸಾಯಿ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂಬುವುದು । ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅತಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ॥ 33

ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳವರಾಗಿ । ಸದ್ಭಾವದಿಚರಿತೆ ಕೇಳಲಾಗಿ ।
ಅವರೆಲ್ಲ ಮನೋರಥಗಳಿಗೆ । ಸದ್ದೈವ ಸಫಲತೆ ದೊರಕುವುದು ॥ 34

ಪರಮ ಭಾವಾರ್ಥದಿಂದ ಆದರ ಸಹಿತವಾಗಿ । ಈ ಸಚ್ಚರಿತೆಯ ಕೇಳುತಿರಲಾಗಿ ।
ನಿಜಪದ ಭಕ್ತಿಯು ಸಹಜವಾಗಿ । ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಲಭಿಸುವದವರಿಗೆ ॥ 35

ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ ಸೇವಿಸಲು ಸಾಯಿ ಚರಣ । ಹಾಗೇಯೇ ಮಾಡುತಿರಲವರ ಸ್ಮರಣ ।
ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಯಥೇಚ್ಛ ಇಂದ್ರಿಯಾಚರಣ । ಸಹಜ ಭವತರಣ ನಿಶ್ಚಿತ ॥ 36

ಭಕ್ತ ಚಾತಕಗಳಿಗೆ ನಿಜಜೀವನ । ಅಂಥದ್ದು ಈ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ ಕಥನ ।
ಶ್ರೋತೃವು ಕೇಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮನನ । ಅ ಪ್ರಯತ್ನದಿ ಶ್ರೀ ಕೃಪೆಯ ಲಾಭ ॥ 37

ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲೂ ಇದ್ದು ಸಾವಧಾನ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಮಾಡಲಿದರ ಶ್ರವಣ ।
ಸಹಜದಲಾಗುವದು ಭವತರಣ । ಕರ್ಮ ಬಂಧನಗಳು ಹರಿದು ॥ 38

ಮನದಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳೆನುತಿರಬಹುದು । ಕಥೆಯ ಆರಂಭ ಯಾವಾಗ ಆಗುವದು ।
ಓಡಿಸುವೆ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಅವರದು । ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನು ಮುಗಿಸಿ ಈಗ ॥ 39

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಾಯಿತು ಕಥನ । ವೈರತ್ವ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಋಣ ।
ಇವುಗಳ ಮುಗಿಯಲು ಪುನರ್ಜನ್ಮ । ಬರುವುದು ನಿಜ ಕರ್ಮವ ಭೋಗಿಸಲೆಂದು ॥ 40

ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಸ್ಮರಣ । ಸಂತರಿಗೆಂದೂ ಇಲ್ಲ ವಿಸ್ಮರಣ ।
ಮಾಡುವರು ನಿಜಭಕ್ತ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಣ । ಅವರು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ ॥ 41

ಹಾಗೇಯೇ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ । ಕೊಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ ಕೊಡುತೇಳುತೆ ।
ಸಂತರಡಿಗಳಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತೆ । ನಿಜ ಭಕ್ತರು ಸಫಲತೆ ಹೊಂದುವರು ॥ 42

ಕರ್ಮಾರಂಭವನು ಮಾಡುತ್ತ । ಮೊದಲು ಹರಿಗುರು ಚರಣ ಸ್ಮರಿಸುತ ।
ಅವರೇ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ಚಿಂತೆ ಹರಿಸುತ । ಕರ್ಮದಲಿ ನಿಜ ದಕ್ಷತೆ ಇರಲು ॥ 43

ನಾನು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವವನು । ಸಮರ್ಥ ಹರಿಗುರು ಫಲವೀಯುವವನು ।
ಹೀಗೆ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರವಿದ್ದವನು । ಅವನ ಕಷ್ಟ ಕಳೆಯುವುದು ಸತ್ಯ ॥ 44

ಸಂತರು ಉಗ್ರರೆನಿಸುವರು ಮೊದಲಲಿ । ಲಾಭವ ಬಯಸದ ಪ್ರೀತಿ ನೆಲೆಸಿರುವದವರಲ್ಲಿ ।
ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆ ಬೇಕು ಮನದಲ್ಲಿ । ಕೊನೆಯಲಿ ಹಿತವನೇ ಮಾಡುವರು ॥ 45

ಶಾಪತಾಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾಯೆಗಳು । ಸತ್ಸಂಗದ ನೆರಳು ಬೀಳಲು ।
ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಲಯ ಹೊಂದುವವುಗಳು । ಅದಕೆಂದು ಅವರ ಚರಣದಿ ಲೀನರಾಗಬೇಕು ॥ 46

ಸವಿನಯ ಮತ್ತು ಅನುದ್ಧತ । ಆಗಿ ಸಂತರಿಗೆ ಶರಣಾಗತ ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರವರಲ್ಲಿ ನಿಜಹಿತ । ಚಿತ್ತ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನೀಯುವರು ॥ 47

ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನದ್ದೇ ಅಭಿಮಾನ ಹಿಡಿದು । ಸಂತವಚನದಲಿ ವಿಕಲ್ಪ ತಿಳಿದು ।
ಅದರಿಂದ ಹಾನಿ ಮೊದಲವರಿಗಾಗುವದು । ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವದು ॥ 48

ಶುದ್ಧ ಮನದಿಂದ ಅಥವಾ ಕಪಟದಿಂದಾದರೂ । ನಿಜವಾದ ಸಂತರ ಚರಣ ಹಿಡಿದರೂ ।
ಕೊನೆಗೆ ನಿರ್ಮುಕ್ತತೆಯ ಪಡೆವರು । ಅಗಾಧ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಂತರದು ॥ 49

ಈ ಅರ್ಥವ ಭೋದಿಸಲು ಕಥೆಯಿದು । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಿದನು ಕೇಳುವುದು ।
ಮನವದರಿಂದ ಸ್ವಾನಂದ ನಿರ್ಭರವಾಗುವದು । ಹೇಳುವವನೂ ಸಂತುಷ್ಟ ॥ 50

ಅಕ್ಕಲಕೋಟೆದಲ್ಲಿದ್ದ ವಕೀಲನು । ಸಪಟ್ನೇಕರ ಎಂಬವನು ।
ಕೇಳಿರವರ ಅನುಭವವನು । ಅದರಿಂದ ಮನ ಉಲ್ಲಸಿತವಾಗುವುದು ॥ 51

ಹಗಲಿರುಳು ವಕೀಲಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವನು । ಮಾಡುತಿದ್ದಾಗ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದನು ।
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶೇವಡೆ ಎಂಬವನು । ಪರಸ್ಪರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿದರು ॥ 52

ಬೇರೆ ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿಗಳೂ ಬಂದರು । ಅದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತರು ।
ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳತೊಡಗಿದರು । ತಮ್ಮ ಓದಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ॥ 53

ನೋಡಿ ಯಾರು ಏನು ತಪ್ಪುವರು । ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವರು ।
ಶಂಕೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ತಿದ್ದುವರು । ಚಿತ್ತ ಸ್ವಸ್ಥತೆಗೆಂದು ॥ 54

ಶೇವಡೆ ಉತ್ತರ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದರು । ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಂದರು ।
ಯಾವುದನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಓದದಿದ್ದವರು । ಇವರು ಹೇಗೆ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವರು ॥ 55

ಅವರೆಲ್ಲ ಉಪಹಾಸ ಮಾಡಿದರೂ । ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಶೇವಡೆಯವರು ।
ಪೂರ್ಣವೋ ಅಪೂರ್ಣವೋ ಓದಿದ್ದರೂ । ತಾವೂ ಪಾಸಾಗಿಯೇ ಆಗುವರೆಂದು ॥ 56

ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ನಾನು । ನನ್ನ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ನನ್ನನ್ನು ।
ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಲೇ ಕುಳಿತಿರುವನು । ಎನುವಾಗ ನಾನೇಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ॥ 57

ಕೇಳಿದಾಗಿಂಥ ಮಾತು । ಸಪಟಣೇಕರನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ।
ಶೇವಡೆಯನು ಕೇಳತೊಡಗಿದ ನಿಂತು । ಒಬ್ಬನನೇ ಆಚೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ॥ 58

ರೀ ಈ ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಎಂದರೆ ಯಾರದು । ಇಷ್ಟೊಂದು ಗುಣವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತಿದ್ದು ।
ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸವಿರುವದು । ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಳವಾದರೂ ಯಾವುದು ॥ 59

ಬಳಿಕ ಆ ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಮಹಿತಿಯನು । ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು । ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಶೇವಡೆ ॥ 60

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಗರ ಜಿಲ್ಹೆಯಲ್ಲಿ । ಶಿರಡಿ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ।
ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿಹ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಬಹಳ ಹೆಸರಾಂತ ಸತ್ಪುರುಷ ॥ 61

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂತರಿರಲು । ಆದರವರ ದರ್ಶನವಾಗಲು ।
ಹತ್ತಿರ ಅಮೋಘ ಪುಣ್ಯದ ಬಲವಿರದಿರಲು । ಪ್ರಯತ್ನ ಬಟ್ಟರೂ ಈ ಸುಯೋಗ ಲಭಿಸದು ॥ 62

ಅವರ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸ ನನ್ನದು । ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಆಗುವುದು ।
ಅವರು ಆಡಿದ್ದೇ ನಡೆಯುವದು । ಕಲ್ಪಾಂತದಲೂ ಅದು ತಪ್ಪದು ॥ 63

ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯಾಸಬಟ್ಟರೂ ನಾನು । ಪರೀಕ್ಷೇಯಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗೆನು ।
ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮಾಡದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನೇನೂ । ಪಾಸಾಗುವೆಂಬುದು ತ್ರಿಸತ್ಯ ॥ 64

ನನಗವರಿತ್ತಿರುವರು ಆಶ್ವಾಸನ । ಅವರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಪೂರ್ಣ ।
ಅನ್ಯಥಾ ಆಗದೆಂದೂ ಅವರ ವಚನ । ನಾ ಮನಸಿಗೆ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿರುವೆ ॥ 65

ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು ಇದಂತೂ ಆಗುವುದು । ಅಲ್ಲದೇ ಇದರ ಮುಂದಿನದೂ ಆಗುವುದು ।
ಈ ಮಾತು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ವೆನಿಸುವುದು । ನಿಃಸಂಶಯವಾಗಿ ಇದೆಲ್ಲ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ಸಪಟಣೇಕರನಿಗೆ ॥ 66

ಅವನ ಮನವಿಕಲ್ಪ ಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು । ಅವನಿಗೇನು ಈ ಮಾತು ಹಿಡಿಸುವುದು ।
ಶೇವಡೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು । ಕೇಳಿರಿ ವಾರ್ತೆಯ ಮುಂದಿನದು ॥ 67

ಮುಂದೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಶೇವಡೆಯ ಮಾತುಗಳು ।
ಪಾಸಾದರು ಎರಡೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು । ಸಪಟಣೇಕರನ ಮನಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ॥ 68

ಮುಂದೆ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಲು ಹತ್ತು । ದುರ್ದೈವ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎದುರಾಯಿತು ।
ಸಪಟಣೇಕರನ ಮನ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು । ಬಹಳ ಉದಾಸರಾದರು ॥ 69

ಅವರ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ । ಕಂಠರೋಗದಿಂದ ಸತ್ತಾಗ ।
ಸಂಸಾರದಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಸರಗೊಂಡನಾಗ । ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹದಿಮೂರರಲಿ ॥70

ಪಂಢರಪುರವ ಮೊದಲುಗೊಂಡು । ಗಾಣಾಗಾಪುರದಿ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೊಗಿದ್ದು ।
ಅದರಿಂದಲ್ಲೂ ಮನ ಶಾಂತವಾಗದಿದ್ದು । ವೇದಾಂತವನೋದತೊಡಗಿದರು ॥ 71

ಹೀಗೂ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು । ಮನಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಿತು ।
ಎಂದು ದಾರಿ ಕಾಯ್ದಾಯಿತು । ಆಗ ಶೇವಡೆಯ ವೃತ್ತಾಂತ ನೆನಪಾಯಿತು ॥ 72

ಶೇವಡೆಯ ನಿಶ್ಚಯ ನೆನಪಾಯಿತು । ಸಾಯಿ ಪದದಲಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ನೆನಪಾಯಿತು ।
ತಾವೂ ಶ್ರೀ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸಿತು । ಆಗ ಅವರ ಮನಸಿಗೆ ॥ 73

ಸಂತದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮನದಲಿ । ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹದಿಮೂರರಲ್ಲಿ ।
ಹೊರಟರು ಬಂಧುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ॥ 74

ಶೇವಡೆಯವರ ಸ್ಮರಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತ । ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ವಂದಿಸಲೆನುತ ।
ಸಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆಸುತ । ಅದನು ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 75

ತಮ್ಮ ಪಂಡಿತರಾವನೆಂದು । ಅವನನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ।
ಸಪಟಣೇಕರರು ಸಂತದರ್ಶನಕೆಂದು । ಸಪರಿವಾರ ಹೊರಟರು ॥ 76

ಹೀಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು । ಬಂದೊಡನೆ ಶ್ರೀಯ ದರ್ಶನಕೆ ಹೊರಟರು ।
ದೂರದಿಂದಲೇ ಬಾಬಾರ ಕಂಡರು । ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದರು ॥ 77

ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಿಲನ ದೂರನಿಂದಾದರೂ । ಕೂಡಲೇ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು ।
ಇಬ್ಬರು ಕರಗಳ ಮುಗಿದರು । ಬಾಬಾರ ಎದುರು ನಿಂತರು ॥ 78

ಇಬ್ಬರು ಅತಿ ವಿನೀತದಿ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಂದಿಸಿದರು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಶ್ರೀ ಫಲವ ಅರ್ಪಿಸಿದರು । ಶುದ್ಧ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೇಮಯುತ ॥ 79

ಶ್ರೀ ಸಮರ್ಥರ ಚರಣಗಳಿಗೆ । ಸಪಟಣೇಕರರು ಶ್ರೀ ಫಲವ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ್ಯೆ ।
"ಚಲ್‌ಹಟ್" ಎಂದರು ಸಪಟಣೇಕರನಿಗೆ । ಧಿಃಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಾಬಾ ॥ 80

ಸಪಟಣೇಕರರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು । ಬಾಬಾರಿಗೇಕೆ ಕೋಪ ಬಂತು ।
ಬಾಬಾರ ನಿಕಟವರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು । ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರು ॥ 81

ಈ ದರ್ಶನದಿಂದಾಗಬೇಕಿತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನ । ಅಂಥದ್ದು ಈ ಶಬ್ದಗಳನಾಲಿಸಿ ಆದರು ಖಿನ್ನ ।
ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿಸಿ ಮುಖವನ । ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಕುಳಿತರು ॥ 82

ಇನ್ನು ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು । ಯಾವ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕು ।
ಬಾಬಾರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನಿರಬೇಕು । ಅವರ ಮನೋಗತನಾರಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥ 83

ಅವರ ಮನದಲಿ ಹೀಗೆ ಇದ್ದುದನು ಕಂಡು । ಯಾರೋ ಅವರ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆಂದು ।
ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ಬಾಳಾ ಸಿಂಪಿಗನದು । ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಳವ ಹುಡುಕಿದರು ॥ 84

ಅವನಿಗೆ ಸಪಟಣೇಕರರು । ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನರುಹಿದರು ।
ಬಾಬಾ ನನ್ನನ್ನುಧಿಃಕರಿಸಿದರು । ಬಹಳ ಕಟು ವಚನಗಳಿಂದ ॥ 85

ನೀವಾದರೂ ಬಂದು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿ । ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಲಿ ।
ಬಾಬಾರ ಕೃಪಾವಲೋಕನವಾಗಲಿ । ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳದೇ ॥ 86

ಬಾಳಾ ಇದನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ । ಸಪಟಣೇಕರ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ ।
ಬಾಬಾರ ಭಾವಚಿತ್ರವಕೊಂಡು ತರಿಸಿದ । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕೆ ಹೊರಟರು ॥ 87

ಬಾಳಾ ಸಿಂಪಿಗ ಜೊತೆಯಲಿದ್ದ । ಚಿತ್ರವ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ।
ಬಾಳಾ ಅದನು ಬಾಬಾರ ಕೈಯಲಿಡುತ । ವಿಜ್ಞಪ್ತಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ॥ 88

ನೋಡಿ ಬಾಬಾ ಇದು ಯಾರ ಚಿತ್ರ । ನೋಡಿ ಬಾಬಾ ಕೊಟ್ಟರು ಉತ್ತರ ।
ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವವ ಇವನ ಮಿತ್ರ । ಎಂದು ಸಪಟಣೇಕರನ ತೋರಿಸಿದರು ॥ 89

ಹೀಗೆಂದು ಬಾಬಾ ನಕ್ಕರು । ಜೊತೆಗೆ ಜನರೂ ನಕ್ಕರು ।
ಬಾಬಾ ಏನಿದೆ ಇದರ ಒಳಗುಟ್ಟಾದರೂ । ಬಾಳಾ ಬಾಬಾರ ಕೇಳಿದ ॥ 90

ಕೂಡಲೆ ಬಾಳಾ ಸಪಟಣೇಕರನಿಗೆಂದ । ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡದೆ ತಡ ।
'ಚಲ ಹಟ' ಉದ್ಗಾರಗಳ ಕೇಳಿದ । ಅವರು ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ॥ 91

ಅದೇ ಮೊದಲಿನ ಚಲ ಹಟ ಎಂಬದು । ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿಡದು ।
ಇನ್ನೇನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು । ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆಂದು ಸಪಟಣೇಕರನೆಂದುಕೊಂಡ ॥ 92

ಬಳಿಕವರಿಬ್ಬರೂ ಕೈ ಮುಗಿದು । ನೋಡಿ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದು ।
ಕೊನೆಗೆ ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು । 'ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗ' ॥ 93

ಸ್ವಾಮಿ ಸಮರ್ಥರೇ ಆಜ್ಞೆ ತಮ್ಮದು । ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅನುಲ್ಲಂಘನೀಯವಿರುವದು ।
ಅಲ್ಲಿ ಪಾಡೇನು ನಮ್ಮಂಥ ಪಾಮರರದು । ಹೊರಟೆವು ಇದೇ ಕ್ಷಣದಲಿ ॥ 94

ಕೇಳಿ ತಾವು ಮಹಾ ಉದಾರಿಗಳೆಂದು । ಧಿಃಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆವು ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದು ।
ಚಲ ಹಟ ಶಬ್ದದಿಂದಾಯಿತು ಸತ್ಕಾರ ನಮ್ಮದು । ಇದೇನು ಚಮತ್ಕಾರವೋ ತಿಳಿಯದು ॥ 95

ಇನ್ನು ಇರಲಿ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನ । ಕೊಡಬೇಕೆಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಚನ ।
ಸತ್ವರ ಆಗಲಿ ಪುನದರ್ಶನ । ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯ ಕೇಳಿದರು ॥ 96

ಅಂಥ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾರಿರುವರು । ಬಾಬಾರ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದುದ ತಿಳಿಯುವಂಥವರು ।
ಆದರೆ ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮನ್ನಿಸಿದರು । ಸ್ವಸ್ಥಾನಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು ॥ 97

ಹೀಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನ । ಅದರಿಂದಾಯಿತು ಮನ ಉದ್ವಿಗ್ನ ।
ತಿರುಗಿ ಕಂಡರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳವನ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಸಮಯ ಕಳೆಯದೆ ॥ 98

ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು । ಆದರೂ ಮನಸ್ಥಿರವಾಗದಾಯಿತು ।
ಗಾಣಗಾಪೂರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗುವದಾಯಿತು । ಅದರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮನ ಅಶಾಂತವಾಯಿತು ॥ 99

ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಸಪಟಣೇಕರರು । ಬಳಿಕ ಮಾಢೇಗಾವಕೆ ಹೊರಡಲು ।
ಕೊನೆಯಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು । ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ॥ 100

ಇನ್ನು ಕಾಶಿಗೆ ಹೊರಡಲು । ಉಳಿದಿದ್ದವೆರಡೇ ದಿನಗಳು ।
ಆಗವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಲು । ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ॥101

ಆ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಚಮತ್ಕಾರ । ಹೇಗಿತ್ತದರ ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾರ ।
ಹೇಳುವೆನಾಗಿರಿ ತಾವು ಶ್ರವಣ ತತ್ಪರ । ಲೀಲಾಚರಿತ್ರ ಸಾಯಿಯದು ॥ 102

ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು । ಕಣ್ಣೆದುರು ಸ್ವಪ್ನವು ಕಾಣುತಿರಲು ।
ಕೊಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀಯವಳು । ಲಕ್ಕಡಶಾನ ಬಾವಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಳು ॥ 103

ಅಲ್ಲೊಂದು ಬೇವಿನ ಮರದಡಿಗೆ । ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿದಂಥವ ತಲೆಗೆ ।
ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿದ್ದನಾಗ್ಯೆ । ಅವ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನೆಂದಳು ॥ 104

"ಏಕೆ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮ ಬಡುತಿರುವೆ ಮಗಳೇ । ಫಕೀರನೆಂದ ಮೃದುವಚನದಲೇ ।
"ನಿನ್ನ ಕೊಡವ ತುಂಬಿಕೊಡುವೆ ನೀಗಲೇ । ನಿರ್ಮಲವಾದ ಜಲದಿಂದ" ॥ 105

ಫಕೀರನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು । ಬರಿಕೊಡವನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ।
ಬಂದೆ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು । ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಫಕೀರ ॥ 106

ಹೀಗೆ ಸ್ವಪ್ನವನು ಕಂಡೆ । ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆ ।
ಹೀಗೆ ಸ್ವಪ್ನವ ಹೇಳಿಧಾಗ ಕಾಂತೆ । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು ॥ 107

ಅದೇ ಮುಹೂರ್ತಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟರು । ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು ।
ಕೂಡಲೇ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದರು । ಆಗ ಬಾಬಾ ಲೇಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ॥ 108

ಬಾಬಾ ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ । ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡ್ರುತ ।
ಬಾಬಾರ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ । ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಬಂದರು ॥ 109

ಇದೇ ಮೂರ್ತಿ ದೃಷ್ಟಾಂತದಲಿ ಕಂಡದ್ದು । ಚಾಚೂ ಬಿಡದೇ ಅದೇ ಇದ್ದು ।
ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು । ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಳು ॥ 110

ಬಾಬಾ ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳಕೊಂಡು ಬರಲು । ಅವಳು ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಳು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣಗಳ ವಂದಿಸಿದಳು । ಕುಳಿತಳು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ॥ 111

ನೋಡಿ ಅವಳ ವಿನಯವನ । ಉಲ್ಲಸಿತವಾಯಿತು ಬಾಬಾರ ಮನ ।
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಾಬಾ ಆರಂಭಿಸಿದರು ಕಥೆಯನ । ಅವಳ ವ್ಯಥೆಯ ಕಳೆಯುವಂತೆ ॥ 112

ಆಗ ನಿತ್ಯ ಕ್ರಮಾನುಸಾರ । ಬಾಬಾ ತಮ್ಮದೇ ವ್ಯಥೆಯ ಸವಿಸ್ತರ ।
ಹೇಳತೊಡಗಿದರು ಪ್ರೇಮ ಪುರಃಸರ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಗೆ ॥ 113

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವಳ ಕಥೆಯನು । ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದದನು ।
ಮೂರನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದನು । ಅತಿ ಸಾವಧಾನಳಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು ॥ 114

ನನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಹೊಟ್ಟೆ ನಡು । ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ವಿಪರೀತ ನೋಯುತಿದ್ದು ।
ಬೇಸರಾಯಿತು ಔಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಡು । ವ್ಯಥೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದಾಯಿತು ॥ 115

ಬೇಸತ್ತೆ ನಾ ಔಷಧ ತಿಂದು । ಗುಣವೆಂಬುದೇ ಬರವಲ್ಲದು ।
ಆದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುವದು । ಒಮ್ಮೆಲೇ ಈಗ ವ್ಯಥೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತಲ್ಲ ॥116

ಅವಳ ಕಥೆಯನು ಹೇಗೆ । ಹೇಳಿದರು ಅವಳ ಹೆಸರದರಲ್ಲಿ ಬರದ ಹಾಗೆ ।
ಅವಳದೇ ಈ ಸುದ್ಧಿ ಅವಳಿಗೇ । ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಿದಾಗಿತ್ತು ॥ 117

ಮುಂದೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ । ಬಾಬಾ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರು ಅವಳ ।
ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು ಆ ವ್ಯಥೆಯಲ್ಲ । ಆಗ ಆ ಪ್ರತೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಯಿತು ॥ 118

ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಕಾಮನೆ ಆ ಸತಿಯದು । ಆಗ ಸಪಟಣೇಕರರು ಬರಲು ದರ್ಶನಕೆಂದು ।
ಚಲ ಹಟ ಸಂಭಾವನೆಯೇ ಹಿಂದಿನದು । ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರು ॥ 119

ತಿಳಿಯದು ನನ್ನ ತಪ್ಪೇನು । ಬಾಬಾ ತಪ್ಪದೇ ಧಿಃಕರಿಸುವರೆನ್ನನು ।
ನನಗವರು ಅದೇ ಉತ್ತರವನು । ನಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಕೊಡುವರು ॥ 120

ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತವೇನಿರುವದು । ನನ್ನ ಮೇಲೇಕೆ ಸಿಟ್ಟಿವರದು ।
ಇತರರಲಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದವರು ವರ್ತಿಸುವದು । ನನ್ನೆದುರಿನಲೇ ನಾ ನೋಡುವೆ ॥ 121

ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆ ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ । ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ।
ಆನಂದದಲಿ ನಿತ್ಯ ದೀಪಾವಳಿಯ ಅನುಭವಿಸುವರು । ನನ್ನ ದೈವಕೆ ಮಾತ್ರ ಚಲ ಹಟ ॥ 122

ನನ್ನ ಕರ್ಮ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿರಬಹುದು । ಅಥವಾ ನನ್ನಿಂದ ಧರ್ಮ ವಿಲೋಪವಾಗಿರಬಹುದು ।
ಇಲ್ಲವೇ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳಿಗಾಶ್ರಯನಾಗಿರಬಹುದು । ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಅವಕೃಪೆ ನನ್ನಲಿ ॥ 123

ಆರಂಭದಲಿ ಬಾಬಾರ ಬಗೆಗೆ ನಾನು । ಕುತರ್ಕವುಳ್ಳವ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಿತನಾಗಿದ್ದೆನು
ಎನಿಸುವದದರಿಂದಲೇ ಬಾಬಾ ನನ್ನನ್ನು । ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ತಲೆ ಹೊಡೆಯುತಿಹರು ॥124

ನಿಜ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆನದಕಾಗೇ । ಬಾಬಾರ ಅನುಗ್ರಹವಾಗುವವರೆಗೆ ।
ಇಲ್ಲಿಯೇ ವೃತ್ತಿಯನಿಟ್ಟು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದಿರಬೇಕು ॥ 125

ತ್ರಿವಿಧ ತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿದವ । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕಾಗಿ ಆಶಿಸಿದವ ।
ವಿನ್ಮುಖನಿಂಥವನು ಹೋದನಾವ । ಮನಃಶಾಂತಿಯ ಪಡೆಯದೇ ॥ 126

ಆದರೂ ಆ ದಿನ ಬಹಳ ಉದ್ವಿಗ್ನ । ರುಚಿಸದಾಯಿತು ಅನ್ನಪಾನ ।
ಸೇರಲೊಲ್ಲದು ಗಮನಾಗಮನ । ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ ॥ 127

ಹತ್ತಿರ ಇರಬಾರದು ಬೇರೆ ಯಾರೂ । ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಇರಬೇಕು ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ।
ನೋಡಿಕೊಂಡಿಂಥ ಸಮಯವನಾದರೂ । ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ॥ 128

ಹೀಗೆ ಸಪಟಣೇಕರರ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು । ಅವರ ನಿರ್ಧಾರ ಫಲಿಸಿತು ।
ಕಂಠ ಸದ್ಗದಿತವಾಯಿತು । ಆಗ ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿದರು ॥ 129

ಚರಣಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟರು ಶಿರ । ಬಾಬಾ ಅದರ ಮೇಲಿಟ್ಟರು ನಿಜಕರ ।
ಕಾಲೊತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು ಸಪಟಣೇಕರ । ಆಗ ಬಂದಳೊಬ್ಬಳು ಕುರುಬರವಳು ॥ 130

ಆ ಹೆಂಗಸು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದು । ಒತ್ತತೊಡಗಿದಳು ಬಾಬಾರ ನಡು ।
ಬಾಬಾ ನಿತ್ಯಕ್ರಮವನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು । ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದರು ॥ 131

ಆ ಮಾತಿನ ಚಮತ್ಕಾರ । ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಕೇಳುತಿದ್ದ ಸಪಟಣೇಕರ ।
ಅವನದೇ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿತ್ತು ಸಮಗ್ರ । ಒಂದಕ್ಷರವನೂ ಬಿಡದಂತೆ ॥ 132

ಆ ಕುರುಬತಿ ಹೌದೆನ್ನುತಿದ್ದರೂ । ಸಪಟಣೇಕರರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಭರಿತರಾಗಿದ್ದರು ।
ತಮ್ಮದೇ ಕಥೆಯ ಕೇಳುತ್ತ ಕುಳಿತರು । ಅದರಿಂದ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಮನದಿ ॥ 133

ಆ ಕಥೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನದು । ಆದರೆ ನಿಜದಲಿದ್ದಿತದು ಆತನದು ।
ಅದರಲ್ಲೂ ಅವನ ಮೃತ ಮಗನದು । ಮರಣದ ವಾರ್ತೆ ನಡೆಯಿತು ॥ 134

ಯಾರೋ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಚಿತ । ಬಳಗದವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ।
ಜನ್ಮದಿಂದ ಮರಣದ ಪರ್ಯಂತ । ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ॥ 135

ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಎದುರು ಹೇಳುತಿದ್ದರು ಕಥೆಯನು । ಅದರದಿರಲಿಲ್ಲ ಸಂಬಂಧ ಅವಳಿಗೇನೂ ।
ಪಿತಾಪುತ್ರರದೇ ವಾರ್ತೆಯಾಗಿದ್ದುದನು । ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವೂ ಅವರಿಬ್ಬರದು ॥ 136

ಹೀಗೇ ತನ್ನದೇ ಕಥೆಯನು । ಸಾಯಿ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸಪಟಣೇಕರನು ।
ಪರಮ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು । ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಆದರ ಮೂಡಿತು ॥ 137

ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೌತುಕವೆನಿಸಿತು । ಇದು ಎಲ್ಲ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ।
ಆದರೆ ಅದು ಅಂಗೈಯ ನೆಲ್ಲಿಯಷ್ಟು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತು ॥ 138

ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಿರುವಾಗ । ವಿಶ್ವವೇ ಅವನ ಪರಿವಾರವಾಗಿರುವಾಗ ।
ಅಥವಾ ಅವನೇ ವಿಶ್ವನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ । ಇದೇ ಗುರುತು ಸಾಯಿಯದು ॥ 139

ಏಕಾತ್ಮತೆಯ ವಿಸ್ತಾರ । ಅದೇ ಸಾಯಿಯ ಅವತಾರ ।
ಅವನಿಗೆಲ್ಲಿಯ ಆಪಪರ । ತಾನೇ ಸವಿಸ್ತರ ಜಗರೂಪ ॥ 140

ಈ ರೀತಿ ನಟಿಸಿರುವ ಪರಮ ಪುರುಷನಿಗೆ । ದ್ವೈತಭಾಷೆಯೆಲ್ಲಿಯದವನಿಗೆ ।
ದೃಷ್ಟಾರ ದರ್ಶನ ಅಥವಾ ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ । ಅಲಿಪ್ತ ಆಕಾಶಕೆ ಲೇಪದಂತೆ ॥ 141

ಬಾಬಾ ಇಹರು ಮಹಾನ ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಗಳು । ಎಂದೆನಿಸಲು ಅವನ ಚಿತ್ತದೊಳು ।
ಬಾಬಾ ಏನೆಂದರು ಅವನೊಳು । ತಾವು ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಬೇಕು ॥ 142

ಬೊಟ್ಟು ತೋರಿಸಿ ಅವನತ್ತ । ಆಶ್ಚರ್ಯದಿ ಬಾಬಾ ಉದ್ಗರಿಸುತ ।
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವನೀತ । ಇವನ ಮಗನ ನಾ ಕೊಂದೆನೆಂದು ॥143

ನಾ ಮಂದಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಲ್ಲುವವ । ಎಂದಾಗ ಇವನೇಕೆ ನನ್ನ ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬಂದು ಅಳುತಿರುವ ।
ಆಗಲಿ ನಾನಿನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವೆ । ಇವನುದರದಲಿ ಅವನ ಪುತ್ರನ ತರುವೆ ॥ 144

ಹೇಗೆ ಸತ್ತರಾಮದಾಸನನು । ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟೆನು ।
ಹಾಗೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಮಗನನು । ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲೇ ಹಾಕುವೆ" ॥ 145

ಸಪಟಣೇಕರನು ಕೇಳಿ ಹೀಗೆ । ನಿಂತ ನೋಡುತ್ತ ಬಾಬಾರ ಕಡೆಗೆ ।
ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ । ಬಾಬಾ ಧೈರ್ಯವನಿತ್ತರು ॥ 146

ಎಂದರು, "ಈ ಚರಣ ಬಹಳ ಪುರಾತನ । ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ಇನ್ನು ।
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ ಪೂರ್ಣ । ಬೇಗನೇ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆ" ॥ 147

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪಾದ ಸಂವಾಹನ । ಕೇಳಿ ಬಾಬಾರ ಮಧುರ ವಚನ ।
ಸಪಟಣೇಕರ ಸಜಲನಯನ । ಪದಾಭಿವಂದನೆ ಮಾಡಿದ ॥ 148

ಅಷ್ಟಭಾವಗಳು ಒತ್ತಿ ಬಂದು । ನಯನದಲಿ ತುಂಬಿ ಆನಂದ ಜಲಬಿಂದು ।
ಅದರಿಂದ ಬಾಬಾರ ಪಾದ ತೊಳೆದು । ಪ್ರೇಮ ಪೂರಿತನಾಗಿ ಆಗ ॥ 149

ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ । ಕೈಯಿಟ್ಟು ಎಂದರು ಕುಳಿತುಕೋ ಸುಮ್ಮನೇ ।
ಆಗ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ ಸಪಟಣೇಕರ ತಾನೇ । ಆನಂದ ಪುಲಕಿತ ಮನದಿಂದ ॥150

ನೈವೇದ್ಯದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡುತ । ನಿಜಪತ್ನಿಯ ಕೈಯಲಿ ಕೊಡುತ ।
ಆ ತಟ್ಟೆ ಬಾಬಾರ ಮುಂದೆ ಇಡುತ । ಪೂಜೆ ಆರತಿಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ॥ 151

ಬಳಿಕ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ । ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ।
ಸಮರ್ಪಿಸಿದನದನು ಬಾಬಾರಿಗೆ । ಪ್ರಾಣಾಪಾನವ್ಯಾನೋದಾನಗಳಿಂದ ॥ 152

ಬಳಿಕ ನಿತ್ಯಕ್ರಮವನನುಸರಿಸಿ । ಬಾಬಾರ ಕರವನದಕೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ।
ಆ ನೈವೇದ್ಯವನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ । ಸಪಟಣೇಕರ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ॥ 153

ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರ ಭಕ್ತರು । ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳನೊಂದಿಸುತಿದ್ದರು ।
ಸಪಟಣೇಕರ ಆ ಗದ್ದಲದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು । ಮತ್ತೆ ತ್ವರಿತದಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು ॥ 154

ಅಂಥ ಆ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ । ತಲೆ ತಲೆಗಳು ಬಡಿಯುತಲಿ ।
ಆಗ ಬಾಬಾ ಸಪಟಣೇಕರನಲ್ಲಿ । ಹೇಗೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ನುಡಿದರು ॥ 155

ಅಯ್ಯಾ ಯಾತಕ್ಕೆ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ । ನಮಸ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನಿಂತು ।
ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಸಾಕಿನಿತು । ಆದರ ಸತ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಕ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ್ದು ॥ 156

ಆ ರಾತ್ರಿ ಚಾವಡಿಯ ವಸತಿ ಇತ್ತು । ಸಪಟಣೇಕರ ಅತಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಎದುರು ನಡೆದು । ದಂಡಧಾರಿಯಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ॥ 157

ಇರಲಿ ಈ ಚಾವಡಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆ । ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದೆ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ।
ಮತ್ತದರ ಪುನರುಕ್ತಿಗೆ । ಕಾರಣವಿಲ್ಲೆಂದು ಅದ ವರ್ಜಿಸಿದೆ ॥ 158

ಹೀಗಿರಲು ಆ ರಾತ್ರಿಗೆ । ಬಾಬಾ ಸಪಣೇಕರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಕಂಡರು ಪಾಂಡುರಂಗನ ಹಾಗೆ । ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆ ಅಗಾಧ ॥ 159

ಆ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಆಜ್ಞೆ । ಉಂಡು ಹೋಗಲು ದೊರೆಯಿತು ಅನುಜ್ಞೆ ।
ಮಾಡದೆ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಅವಜ್ಞೆ । ಹೊರಡುವಾಗ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋದರು ॥ 160

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸಿನೊಳಗೆ । ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದು ಬಂದಿತು ಒಮ್ಮೆಗೇ ।
ಬಾಬಾ ಬೇಡಿದರೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಹೇಗೆ । ನಾನಿನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಅವರಿಗೆ ॥ 161

ಹತ್ತಿರಿದ್ದ ಹಣ ಮುಗಿದಿದ್ದು । ಗಾಡಿ ಹಾಸಲಿಗೆ (ಖರ್ಚಿಗೆ) ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದು ।
ಕೇಳಿದರೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡು ಎಂದು । ಅದರುತ್ತರವ ತಾನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ॥ 162

ಅವರು ಬೇಡುವ ಮೊದಲೇ । ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇಡಬೇಕು ಕೈಮೇಲೆ ।
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡಬೇಕು । ಬಳಿಕ ಕೇಳಿದರಿಲ್ಲೆನಬೇಕು ॥ 163

ಉಗಿ ಬಂಡಿಯ ತಿಕೀಟಿಗಾಗೇ । ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ ಬಳಿಗೆ ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಹೀಗೆ । ಎಂದುಕೊಂಡು ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದರು ॥ 164

ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಟ್ಟಂತೆ ಮೊದಲು । ರೂಪಾಯಿಯೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿಡಲು ।
ಮತ್ತೆ ಒಂದನ್ನೇ ಬೇಡಿದರು ಅದರ ಮೇಲೂ । ಕೊಟ್ಟಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು ॥ 165

ಎಂದರು, "ಈ ಕಾಯಿಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಉಡಿಯಲಿ ಹಾಕುವದು ।
ಆಮೇಲೆ ನೀ ಹೋಗಿಬಿಡು । ಮನದ ಚಿಂತೆಯ ದೂರವಿಟ್ಟು" ॥ 166

ಮುಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ । ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಜನಿಸಿದ ಪುತ್ರ ।
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಸುಕುಮಾರ । ಮಗುವಿನೊಡನೆ ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದರು ಮತ್ತೆ ॥167

ಮಗುವನ ಹಾಕಿ ಬಾಬಾರ ಪಾದಗಳಿಗೆ । ತಿಳಿಯದು ಸಂತರ ವಿಚಿತ್ರ ಬಗೆ ।
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೈ ಮುಗಿದು ಅವರಿಗೆ । ವಿನಂತಿಸಿದರೇನೆಂದು ಕೇಳಿರಿ ॥ 168

ಸಾಯಿನಾಥಾ ತಮ್ಮ ಈ ಉಪಕಾರವನು । ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಬಲ್ಲೆವೆಂಬದನು ।
ತಿಳಿಯದಾಗಿಹೆವು ಅದಕಿನ್ನು । ಈ ಶಿರವನು ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಿಡುತಿರುವೆವು ॥ 169

ಹೀನ ದೀನ ಪಾಮರರು ನಾವು । ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಇರಿಸಬೇಕು ತಾವು ।
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರಂತರವೂ । ತಮ್ಮ ಚರಣದಲೆಮಗೆ ಎಡೆ ಇರಬೇಕು ॥ 170

ಎಚ್ಚರಿದ್ದಾಗೇನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ । ಮನದಲೇಳುವವು ನಾನಾ ತರಂಗಗಳು ।
ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹಗಲಿರುಳು । ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯನು ಅನವರತ ನೀಡೆಮಗೆ ॥ 171

ಹೀಗೆ ಆ ಕಂದ ಮುರಲೀಧರನ । ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರು ಭಾಸ್ಕರ ದಿನಕರ ।
ಇವರ ಜೊತೆಯಲಿ ಸಪಟಣೇಕರ । ಪ್ರಸನ್ನಾಂತರರಾದರು ॥ 172

ಬಳಿಕವರು ಭಾರ್ಯೆಯನೊಡಗೂಡಿ । ಸಾಯಿ ಸದಯನಿಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಡಿ ।
ಚಂಚಲ ಮನಸಿಗೆ ಸ್ಥೈರ್ಯವ ಹೊಂದಿ । ಕೃತಕಾರ್ಯರಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ॥ 173

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲಿ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆನೆಂದು । ಆರಂಭದಲಿ ವಿಚಾರವಿದ್ದು ।
ಆದರೆ ನುಡಿಸುವವ ಸಾಯಿನಾಥನಿದ್ದು । ಅದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು ॥ 174

ಅವನಿಗೆ ಈ ಹೇಮಾಡ ಶರಣ । ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ಅನುಸಂದಾನ ।
ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ದಿಗ್ದರ್ಶನ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವೆ ॥ 175

ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಇದಕಿಂತ ಬಲು ಸೊಗಸು । ಚಮತ್ಕಾರಗಳಲಿರುವದಾರ ಮನಸು ।
ಅಂಥ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನ ಕನಸು । ತಪ್ಪದೇ ನಿಜಗೊಳಿಸಿದರು ಸಾಯಿ ॥ 17

ಜನ ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಯಿಯ ಗುಣ । ದೋಷದರ್ಶಿಗಳು ಕಾಣುವರು ಅವಗುಣ ।
ತಾವಿರದಿದ್ರೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರಮಾರ್ಥಪರಾಯಣ । ದೋಷೈಕ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮನದಲಿ ॥ 177

ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಸಂತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಅವರೆನಗೆ ಪ್ರಚೀತಿಯ ಕೊಡಲಿ ।
ನನಗದರ ಅನುಭವ ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ನಾನೊಂದಿಷ್ಟು ಅವರನು ಮನ್ನಿಸೆನು ॥ 178

ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲೆಂದು । ಹೋದವರ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಪೂರೈಸುವದು ।
ಇದೇ ಕಥೆ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿದ್ದು । ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕು ಸತ್‌ಶ್ರೋತೃಗಳು ॥ 179

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೇ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಸಾಶಂಕ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಣಂನಾಮ । ಅಷ್ಟ ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥